

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Officia Propria Ecclesiae Et Dioecesis Paderbornensis

**Asseburg, Wilhelm Anton von der
Paderbornae, 1764**

Julius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62764](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62764)

rum, ac decem adeò millium numerum complevit; Qui omnes tum spinis coronati, tum acti in crucem, in monte Ararath necati sunt, & voce de cœlo delapsâ ad æternæ vitæ præmia vocati, quorum corpora ibidem ab Angelis sepulta fuerunt.

R. Tamquam aurum.

IN III NOCTURNO.

Homilia in Evangelium. Cum audieritis prælia, ut in comm. plur. Mart.

Nona Lect. (ex 2. una) & com. S. Paulini Ep. Conf. in Laud. & Missa. Intret.

Die II. Julii.

VISITATIO B. M. V.

Duplex Majus celebr. in Diœces. Paderborn, Dominica sequenti.

Die IV. Julii.

S. UDALRICI EPISCOPI

CONFESSORIS,

Duplex

Omnia de communi Confessoris Pontificis præter sequentia.

Ora-

Oratio.

Deus, qui nos annuâ Beati Udalrici Confessoris tui atque Pontificis solemnitate lætificas: concede propitius; ut ejus suffragantibus meritis ab imminentibus periculis liberemur, & æternis gaudiis perfruamur. Per Dominum.

Lectioes I. Nocturni de Scripturâ occurr.
IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Udalricus, natione Germanus, Dilingæ Rhetiaë Provinciaë, Hubaldo, Ottonis secundi Imperatoris cognato, & Dietburgâ Burchardi Ducis Sueviaë filiâ, parentibus nobilibus, ortus, puer monachis sancti Galli, studiorum & virtutum gratiâ, educandus traditur. Ubi se religionis voto obstrinxisset, nisi revelatione divinâ, Beatæ Viberatæ virgini factâ, de se majus quid Deum providisse cognovisset. Itaque relicto monasterio, domum rediens,

com-

commendatur Adalberoni, Episcopo Augustano. Udalricus non longè post Romam, sanctorum Apostolorum limina visitaturus, profectus, à Pontifice maximo audivit, se Adalberoni mortuo in Episcopatu successurum. Sed ille quo major, eo humilior, ubi se animamque defuncti Præfulis, lachrymis Deo & sanctis Apostolis commendasset, clam secedens, honorem istum subterfugit. *ꝛ. Inveni David.*

Lectio V.

Verumtamen divina fuit & certa prædictio Pontificis. Nam Hiltino, Adalberonis successore, quindecim annis post, universæ quoque carnis viam ingresso, Regis Henrici, totiusque populi studio, Augustanæ præficitur Ecclesiæ. Factus igitur Episcopus, totum se contemplationi dedit & sacrae lectioni: interim nihilominus, velut pastor bo-

nus,

nus, summâ curâ ac sollicitudine
ovibus suis invigilabat. Quas, tum
sæpiùs visitando, tum quibusvis in-
gruentibus periculis confirmando,
adeò numquàm deseruit, ut eas unâ
secum, irrumpentibus aliquando
Ungaris, lupis rapacissimis, inter
ictus hostium, suis ad Deum preci-
bus, mirabiliter servarit.

Rx. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Componendis dissidiis, & inimi-
cis reconciliandis, egregiam
semper navavit operam. Pauperes
quotidiè mensæ suæ adhibebat con-
vivas. Abstinentiâ fuit admirabili;
in oratione assiduus; in quâ frequens
pernoctabat. Lecto plumeo num-
quam est usus; nec lineo vestimen-
to, sed tantùm laneo, carnem ope-
riebat. Longum esset commemo-
rare, quàm multa ædificarit templa,
& quanta per eum Deus operatus
sit

fit miracula. Atque in his piis studiis ac laboribus obiit quinto Nonas Julii, tempore Ottonis secundi Imperatoris, anno Incarnationis Dominicæ nongentesimo septuagesimo tertio, ætatis suæ octuagesimo tertio, Episcopatus verò quinquagesimo. *R.* Iste est.

IN III. NOCTURNO.

Hom. in Evang. Homo peregrè,
ut in comm. Confess. Pont.

Missæ: Statuit. de comm.

Die VIII. Julii.

**S. KILIANI COMPATRONI
ET SOCIORUM MARTYRUM.**

Duplex Majus.

Omnia de communi plur. Mart. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui sanctorum Martyrum tuorum, Kiliani sociorumque ejus, mentibus constantiam in passione aspirasti: concede propitius, ut, sicut illi, devicto persecutore,

à te

à te coronari meruerunt ; ita nos,
 eorum interventione , tuâ semper
 protectione defensi , ad æternæ beati-
 tudinis gaudia pervenire mereamur.
 Per Dominum nostrum.

*Lect. 1. Noct. Fratres debitores. de
 comm. plur. Mart*

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Kilianus, nobilis Scotus, in Mo-
 nasterio maximam sanctitatis
 laudem consecutus, in accitis sibi so-
 ciis, Colomanno Presbytero & Tot-
 nano Diacono, Romam profectus,
 acceptâ prædicandi licentiâ, ad Gos-
 bertum Franconiæ Ducem, Wirze-
 burgum pervenit; ibidemque multis
 ad fidem conversis, ei, ut uxorem
 germani sui, Gailam nomine matri-
 monio sibi copulatam, à thoro sepa-
 ratam dimittere cogitaret, persua-
 sit.

R. Sancti tui.

P. Æstiv.

K

Le-

Lectio V.

Unde hæc furore succensa, ei parare coepit insidias: quibus ille cognitis, cum sociis, orationibus & jejuniis vacare non desit. Cùm igitur martyrii diem alacriter expectarent, irruentibus, dum divinas laudes canerent, sicariis ad hoc destinatis, impiè gladio trucidati sunt; & corpora eorum postea in eodem loco sepulta, divinitus fuerunt manifestata. *R.* Verbera carnificum.

Lectio VI.

Quotiescumque. de communi plur.

Mart. R. Tamquam aurum.

IN III. NOCTURNO.

Hom. in Evang. Cum audieritis, ut in comm. plur. Mart. Missa. Intret.

Die X. Julii.

SS. SEPTEM FRATRUM MM.

Dup. in Diœcesi Paderb. reliqua ut in Brev. Romano.

Die XV. Julii.

S. HENRICI IMPERAT. CONF.

Duplex Majus in Diœcesi Paderbornensi.

Lectio

Lect. 1. Noct. Beatus vir. de com. reliqua ut in Brev. Romano.

Die XVI. Julii.

DIVISIO APOSTOLORUM,

Duplex Diæces.

Omnia de communi Apostolorum præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos per beatos Apostolos tuos ad agnitionem tui nominis venire tribuisti: da nobis, eorum gloriam sempiternam & proficiendo celebrare, & celebrando proficere. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lectio 1.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Romanos Cap. 10.

Finis legis, Christus, ad justitiam omni credenti. Moyses enim scripsit, quoniam justitiam quæ ex lege est, qui fecerit homo, vivet in eâ. Quæ autem ex fide est justitia, sic dicit: Ne dixeris in corde tuo: Quis ascendet in coelum? id est, Chri-

K 2

stum

stum deducere. Aut quis descendet
in abyssum? hoc est, Christum à
mortuis revocare. Sed quid dicit
Scriptura? Propè est verbum in ore
tuo, & in corde tuo: hoc est ver-
bum fidei, quod prædicamus. Quia
si confitearis in ore tuo Dominum Je-
sum, & in corde tuo credideris, quòd
Deus illum suscitavit à mortuis, sal-
vus eris. *Rz.* Ecce ego mitto vos.

Lectio II.

Corde enim creditur ad justitiam:
ore autem confessio fit ad salu-
tem. Dicit enim Scriptura: Omnis
qui credit in illum, non confundetur.
Non enim est distinctio Judæi, &
Græci: nam idem Dominus omni-
um, dives in omnes, qui invocant
illum. Omnis enim quicumque in-
vocaverit nomen Domini, salvus
erit. Quomodo ergo invocabunt,
in quem non crediderunt? Aut quo-
modo credent ei, quem non audie-

sunt?

runt? Quomodo autem audient sine
 prædicante? Quomodo verò prædi-
 cabunt, nisi mittantur? sicut scri-
 ptum est: Quàm speciosi pedes evan-
 gelizantium pacem, evangelizan-
 tium bona. *R.* Tollite jugum meum.

Lectio III.

Sed non omnes obediunt Evangelio,
 Isaias enim dicit: Domine, quis
 credidit auditui nostro? Ergo fides
 ex auditu, auditus autem per verbum
 Christi. Sed dico: Numquid non
 audierunt? Et quidem in omnem ter-
 ram exivit sonus eorum, & in fines
 orbis terræ verba eorum. Sed dico:
 Numquid Israel non cognovit? Pri-
 mus Moyses dicit: Ego ad æmula-
 tionem vos adducam in non gentem:
 in gentem insipientem, in iram vos
 mittam. Isaias autem audet, & di-
 cit: Inventus sum à non quærentibus
 me: palàm apparui iis, qui me non
 interrogabant. Ad Israel autem di-

cit: Totâ die expandi manus meas
ad populum non credentem, & con-
tradicentem. *R.* Dum steteritis.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Sermo S. Joannis Chrysoſtomi,

in Ench. SS. Duod. Apost. apud Metaph. init.

Duodecim electi sunt athletæ, &
nullus eorum mansit non coro-
natus: una enim gratia erat omni-
bus socia certaminis, & cum eis con-
currebat, & uniuscujusque victori-
am reddebat magis probatam. Sed
ô beatum & præclarum vestrum, ô
Apostoli, coetum, quod omnia facti
estis omnibus, Dei gratiâ: non arun-
dine, sed sermone, greges hominum
peritè capientes. Vos enim estis im-
mobiles columnæ rectæ fidei, petra
Ecclesiæ, Regni sceptræ, & hujus
maximi gregis vigiles defensores,
morbi humanitatis gratuiti medici,
& nostræ ad DEUM poenitentia
susceptores misericordes. *R.*

R.

Rz. Vidi conjunctos.

Lectio V.

Cum enim essetis veluti quædam animatae incudes, dum verberaremini, eos, qui verberabant, fabricati estis ad agnitionem. Hinc Petrus Romam accipit in disciplinam, Paulus illinc mundo annuntiat Evangelium, Andreas corrigit Græciæ sapientes, Simon barbaros Deum docet, Thomas baptismate dealbat Æthiopes; Jacobi cathedram honorat Judæa, Marci thronum, quæ est ad Nilum, complectitur Alexandria: Lucas & Joannes scribunt Evangelia; Joannes, qui vel post finem adhuc tractat Theologiam, tamquam vivus curat Ephesum; Bartholomæus erudit Lycaonas ad temperantiam; Philippus, faciens miracula, servat Hierapolin. Rz. Beati estis.

Lectio VI.

Non cessant omnes omnibus ubique

que benefacere. Pulverem immortalē reliquerunt in sepulchris, nunc quidem pii cultores, paulò post autem sedentes mundi iudices. Cùm huic appropinquasset claudus, reversus est sanis & integris pedibus. Cùm in illum incidisset paralyticus, iussus est ferre grabatum. Alius vocabat mortuos, illi verò ei statim obtemperarunt. Alterius autem umbra sola fugabat morbos. Alterius invocationem exhorrebant dæmones, & eorum sudaria distillabant medicinam; erant enim discipuli illius, cuius fimbria furtim surrepta, contactu eius quæ sanguinis laborabat profluvio, exsiccavit rubrum mare sanguinis. *℞.* Isti sunt triumphatores.

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum. c. 16.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Euntes in mundum uni-

universum, prædicate Evangelium
omni creaturæ. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 29. in Evangelium post init.

Potest omnis creaturæ nomine
omnis natio Gentium designari.
Ante etenim dictum fuerat, in viam
Gentium ne abieritis; nunc autem
dicitur. Prædicate omni creaturæ;
ut scilicet prius à Judæa Apostolorum
repulsa prædicatio, tunc nobis in ad-
jutorium fieret, cum hanc illa ad
damnationis suæ testimonium super-
ba repulisset. Sed cum discipulos ad
prædicandum Veritas mittit, quid
aliud in mundo facit, nisi grana se-
minis spargit? Et pauca grana mit-
tit in semine, ut multarum messium
fruges recipiat ex nostrâ fide.

R. Isti sunt qui viventes,

Leclio VIII.

Neque etenim in universo mundo
tanta fidelium messis exurgeret,
si

si de manu Domini super rationalem terram illa electa grana prædicantium non venissent. Sequitur: Qui crediderit & baptizatus fuerit, salvus erit: qui verò non crediderit, condemnabitur. Fortasse unusquisque apud semetipsum dicat: Ego jam credidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem operibus tenet. Vera etenim fides est, quæ in hoc quod verbis dicit, moribus non contradicit. Hinc est enim quod de quibusdam falsis fidelibus Paulus dicit: Qui confitentur se nosse Deum, factis autem negant. *R.* Isti sunt viri sancti.

Lectio IX.

Signa autem eos, qui credituri sunt, hæc sequentur. In nomine meo dæmonia ejicient, linguis loquentur novis, serpentes tollent: & si mortiferum quid biberint, non eis nocebit: super ægros manus imponent, & bene habebunt. Numquid nam fratres
mei

mei, quia ista signa non facitis, minime creditis? Sed hæc necessaria in exordio Ecclesiæ fuerunt. Ut etenim ad fidem cresceret multitudo credentium, miraculis fuerat nutrienda. Quia & nos, cum arbuta plantamus, tamdiu eis aquam infundimus, quousque ea in terrâ jam coaluisse videamus: & si semel radicem fixerint, irrigatio cessabit. Hinc est enim quod Paulus dicit: Linguæ in signum sunt, non fidelibus, sed infidelibus.

Te Deum laudamus,

Missa ut in Festo SS. Simonis & Judæ,
die 28. Octob. omissis nominibus,

Evangelium ex die 8. Augusti.

Credo. *Præf. Apost.*

Die XVIII. Julii.

S CAMILLI DE LELLIS CONF.

Semiduplex

Omnia de comm. Conf. non Pont. exceptis iis, quæ sequuntur.

In Hymn. ad Vesp. & Mat. Iste Confessor, dicitur.

Ÿ.

Ÿ. Meruit supremos,

Oratio.

Deus, qui Sanctum Camillum, ad animarum in extremo agone luctantium subsidium, singulari charitatis prærogativâ decorasti; ejus, quæsumus, meritis, Spiritum nobis tuæ dilectionis infunde; ut in horâ exitus nostri hostem vincere, & ad cœlestem mereamur coronam pervenire. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate ejusdem Spiritus Sancti Deus &c.

Posteà fit comm. SS. Symphorosæ & Filiorum Mm. ut in Breviario.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scripturâ occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Camillus Bucclanici Theatinæ Diœcesis Oppido ex nobili Lelliorum familiâ natus est, Matre sexagenariâ, cui gravidæ visum est per quie-

quietem, puerulum Crucis signo in pectore munitum, & agmini puero- rum idem signum gestantium præ- euntem, se peperisse. Adolescens rem militarem secutus, sæculi vitiis aliquamdiu indulfit; donec vigesi- mum quintum agens ætatis annum, tanto supernæ gratiæ lumine, Divi- næque offensiæ dolore correptus fuit, ut uberrimo lacrymarum imbri illicò perfusus, antea actæ vitæ sordes inde- finenter abstergere, novumque in- duere hominem, firmiter decreverit. Quare ipso, quo id contigit, Purifi- cationis Beatissimæ Virginis festo die, ad Fratres Minores, quos Capuccinos vocant, convolañs, ut eorum nu- mero adscriberetur, summis præci- bus exoravit. Voti compos semel, atque iterum factus est; sed foedo ul- cere, quo aliquando laboraverat, in ejus tibia iteratò recrudescente, Di-
vinæ

vinæ Providentiæ majora de eo dispo-
 nentis consilio, humiliter se subjecit,
 sui que victor, illius Religionis bis
 expetitur, & susceptum habitum
 bis dimisit. *R. Honestum &c.*

Lectio V.

Romam profectus, in Nosocomi-
 um, quod Insanabilium dici-
 tur, receptus est, cujus etiam admini-
 strationem, ob perspectas ejus virtu-
 tes sibi demandatam, summâ inte-
 gritate, ac sollicitudine verè paternâ
 peregit. Omnium ægrorum servum
 se reputans, eorum sternere lectulos,
 sordes tergere, ulceribus mederi,
 agonique extremo piis precibus, &
 cohortationibus opem ferre, solemne
 habuit; quibus in muneribus præ-
 clara præbuit admirabilis patientiæ,
 invictæ fortitudinis, & heroicæ cha-
 ritatis exempla. Verùm, cùm ani-
 marum in extremis periclitantium,
 quod unice intendebat, levamini sub-
 sidium

fidium litterarum plurimum conferre
 intelligeret, triginta duos annos na-
 tus, in primis grammaticæ elementis
 tyrocinium inter pueros iterum subi-
 re non erubuit. Sacerdotio postea
 ritè initiatus, nonnullis sibi adjunctis
 fociis, prima jecit Congregationis
 Clericorum Regularium Infirmis Mi-
 nistrantium fundamenta, irrito co-
 natu obnitente humani generis hoste:
 Nam Camillus coelesti voce è Christi
 crucifixi, manus etiam de ligno avul-
 sas admirando prodigio protenden-
 tis, simulacro, emissâ, mirabiliter
 confirmatus, Ordinem suum à Sede
 Apostolicâ approbari obtinuit, So-
 dalibus quarto obstrictis maximè ar-
 duo voto, Infirmis, quos etiam pe-
 stis infecerit, ministrandi. Quod
 Institutum, quàm foret Deo acce-
 ptum, & animarum saluti proficu-
 um, Sanctus Philippus Neri, qui
 Ca-

Camillo à sacris confessionibus erat, comprobavit, dum ejus alumnis decedentium agoni opem ferentibus, Angelos suggerentes verba, sæpiùs se vidisse testatus est.

Rz. Amavit eum &c.

Lectio VI.

Artioribus hisce vinculis, ægro- tantium ministerio mancipatus, mirum est, quâ alacritate, nullis fractus laboribus, nullis deterritus vitæ periculis, diu, noctuque, ad supremum usque spiritum, eorum commodis vigilaverit. Omnibus omnia factus, vilissima quæque officia demississimo obsequio, flexisque plerumque genibus, veluti Christum ipsum cerneret in infirmis, hilari, promptoque animo arripiebat: utque omnium indigentis præsto esset, Generalem Ordinis Præfecturam, cœlique delicias, quibus in contemplatione defixus affluebat, spontè dimisit,

dimisit,

misit. Paternus verò illius erga mi-
 seros amor tum maximè effulsit, cum
 & Urbs contagioso morbo primùm,
 deinde extremâ annonæ laboraret in-
 opiâ, & Nolæ in Campaniâ dira pe-
 stis grassaretur. Tantâ denique in
 Deum, & proximum charitate exar-
 sit, ut Angelus nuncupari, & An-
 gelorum opem in vario itinerum dis-
 crimine experiri promereretur. Pro-
 phetiæ dono, & gratiâ sanitatum
 præditus, arcana quoque cordium
 inspexit; ejusque precibus, nunc ci-
 baria multiplicata sunt, nunc aqua in
 vinum conversa. Tandem vigiliis,
 jejuniis, & assiduis attritus laboribus,
 cum pelle tantùm, & ossibus constare
 videretur, quinque molestis æquè ac
 diutinis morbis, quos misericordias
 Domini appellabat, fortiter toleratis,
 Sacramentis munitus, Romæ, inter
 suavissima Jesu & Mariæ nomina, ad
 P. Æstiv. L ca

ea verba: Mitis, atque festivus Christi Jesu tibi aspectus appareat: quâ prædixerat horâ, obdormivit in Domino, pridie idus Julii, anno salutis millesimo sexcentesimo decimo quarto, ætatis suæ sexagesimo quinto: Quem pluribus illustrem miraculis, Benedictus decimus quartus solemni ritu Sanctorum fastis adscripsit.

R. Iste homo &c.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem,

Lectio VII.

Cap. 15. b.

In illo tempore: Dixit JESUS Discipulis suis: Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 83. in Joan. Evang.

Quid putamus, Fratres mei; num quidnam solum ejus de istâ dilectione mandatum est, quâ diligimus invicem? Nonne est & aliud majus, ut diligamus Deum? Aut verò de solâ
Deus

Deus nobis dilectione mandavit, ut alia non requiramus? Tria certè commendat Apostolus, dicens: Manent autem Fides, Spes, Charitatis, tria hæc; major autem horum Charitas. Et si in Charitate, hoc est in dilectione, concluduntur duo illa præcepta, major tamen dicta est esse, non sola. De Fide igitur nobis, quàm multa mandata sunt, quàm multa de Spe: Quis potest cuncta colligere, quis enumerando sufficere? Sed intueamur, quod ait idem Apostolus: Plenitudo legis Charitas. *R.* Iste est &c.

lectio VIII.

Ubi ergo Charitas est, quid est, quod possit deesse? Ubi autem non est, quid est, quod possit prodesse? Dæmon credit; nec diligit; nemo diligit, qui non credit. Frustrà quidem; sed tamen potest sperare veniam, qui non diligit: nemo autem potest desperare, qui diligit. Itaque, ubi di-

lectio est, ibi necessariò Fides, & Spes:
 & ubi dilectio proximi, ibi necessariò
 etiam dilectio Dei. Qui enim non
 diligit Deum, quomodo diligit pro-
 ximum, tamquam se ipsum? Quan-
 doquidem non diligit & se ipsum; est
 quippe impius, & iniquus: qui au-
 tem diligit iniquitatem, non planè
 diligit, sed odit animam suam.

R. Sint lumbi &c.

Lect. IX. & comm. in Laud. de simpl.

Te Deum.

Quando autem transfertur. Lectio IX.

Hoc ergo præceptum Domini te-
 neamus, ut nos invicem diliga-
 mus; & quidquid aliud præcepit, fa-
 ciemus: quoniam quidquid est aliud,
 hîc habemus. Discernitur quippe
 ista dilectio ab illâ dilectione, quâ se
 invicem diligunt homines: nam ut
 discerneretur, adjunctum est: Sicut
 dilexi vos. Ut quid enim diligit nos
 Christus, nisi ut regnare possimus
 cum

cum Christo? Ad hoc ergo, & nos invicem diligamus, ut dilectionem nostram discernamus à cæteris, qui non ad hoc se invicem diligunt, quia nec diligunt. Qui autem se, propter habendum Deum diligunt, ipsi se diligunt; ergo ut se diligant, Deum diligunt. Non est hæc dilectio in omnibus hominibus: Pauci se propterea diligunt, ut sit Deus omnia in omnibus. Te Deum &c.

DOMINICA

Ante Festum

S. MARIE MAGDALENÆ

DEDICATIO ECCLESIAE CATHEDRALIS

Dup. I. Class. cum oct. infrâ Civit. extra Civit. sine oct.

Dominica ante Festum S. Praxedis est Dedicatio Ecclesie Collegiate Buxtorffensis.

Die XX. Julii.

S. MARGARITÆ VIRG. MART.

Duplex Dioces.

Omnia de comm. Virginis præter sequentia.

Oratio. Indulgentiam nobis, ut
in Brev.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scripturâ occurrente.

L 3

IN